

In aduentum domini (sermo i)

Εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ι

Εἴ τις ἔχει κατάνυξιν καὶ δάκρυα ἐν προσευχαῖς, δεηθήτω τὸν Κύριον, ἵνα ἐκφύγη ἐκ θλίψεως τῆς μεγάλης τῆς μελλούσης ἐπέρχεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἴδῃ παντελῶς μηδὲ αὐτὸ τὸ θηρίον, μήτε δὲ πάλιν ἀκούσῃ τὰ φόβητρα τὰ κατὰ τόπον γινόμενα· σεισμοί, λιμοὶ καὶ θάνατοι διάφοροι ἐπὶ τῆς γῆς. Νεανικῆς ἐστὶ ψυχῆς δυναμένης συγκρατῆσαι τὴν ἑαυτῆς λέγω δὴ ζωῆν ἀναμέσον τῶν σκανδάλων· ἂν γάρ τις μικρὸν ὀλιγωρῶν εὐρεθῆ ἄνθρωπος, εὐχερῶς πολιορκεῖται καὶ γίνεται αἰχμάλωτος ἐν σημείοις τοῦ Δράκοντος τοῦ πονηροῦ καὶ δολίου. Ἀσύγνωστος ὁ τοιοῦτος εὐρίσκεται ἐν τῇ κρίσει· αὐτοψεῖ γὰρ ἐπίστευσεν τῷ τυράννῳ ἐκουσίως. Πολλῶν εὐχῶν καὶ δακρύων χρῆζομεν, ὧ ἀγαπητοί, ἵνα τις ἡμῶν ἐ 181 δραῖος εὐρεθῆ ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Πολλὰ εἰσι φαντάσματα τοῦ θηρίου γινόμενα· θεομάχος γὰρ τυγχάνων πάντας θέλει ἀπολέσθαι. Ἀκούσατε, φιλόχριστοι ἀδελφοί μου, τί ἔπραξε τῷ Ἰσραὴλ ἐν ἐρήμῳ ἐξιόντι ἐξ Αἰγύπτου· πῶς ἐτεχνάσατο ὁ ἄθλιος καὶ παμμίαιρος ἐγράσασθαι τοὺς πάντας τὴν πάνδεινον ἀμαρτίαν· ὑπέβαλε τῷ Βαλαὰμ ὥστε δοῦναι τῷ Βαλάκ, τῷ βασιλεῖ τῆς Μαδιάμ, τὴν κακίστην συμβουλίαν, ὅπως στήσῃ τὰς γυναῖκας τῆς πόλεως ἐν ταῖς σκηναῖς καὶ τὸν λαὸν δελεάσῃ εἰς πορνείαν καὶ θυσίαν, ἵνα ὁ Θεὸς ὡς ἀσεβεῖς ἄρδῃν αὐτοὺς ἀπολέσῃ, ὅταν πάντες πορνεύσωσιν ὡς ἄλογα ἐν γυναιξί. Καὶ ἴστησι τὰς γυναῖκας ἀναισχύντως δημοσίᾳ, καὶ τραπέζας πλήρεις σπονδῶν καὶ θυσιῶν πρὸ τῶν θυρῶν, πάντας ἔλκων εἰς θάνατον, ἵνα ὁ θέλων πορνεῦσαι μετ' ἐκείνων τῶν μιαρῶν πρῶτον σπονδὴν ποιήσεται καὶ ἔπειτα εἰσίσταται· οὐ γὰρ μισθὸν ἐλάμβανον αἱ γυναῖκες παρὰ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ θύειν ἠνάγκαζον πάντας τοὺς προσερχομένους. Ἰστησί τε τοῖς ἄρχουσι τῶν ἀρχόντων θυγατέρας, ὁμοίως δὲ καὶ πλουσίοις θυγατέρας τῶν πλουσίων, τὰς δὲ πλείστας τῶν γυναικῶν λεπτῶ δήμῳ παντὶ λαῷ, βουλόμενος πάντας ἅπαξ ἀγρεῦσαι εἰς θάνατον, ὅπως μηδὲ ὁ πλούσιος 182 βδελύσσειται τὴν πενιχράν, μηδὲ ὁ ἄρχων τὴν τυχοῦσαν θυγατέρα ἐλευθέρου. Εἶδες δρᾶμα ἀδικίας, πονηρὸν ἐπιτήδευμα; Πῶς ἅπασιν ἐξώρυξε τοὺς βοθύνους εἰς θάνατον; Εἶδε ποτέ τις ἐξ ὑμῶν τοιοῦτον ἔργον ἀναιδές; Τὴν πορνείαν κατέχουσιν τὴν μάχαιραν τὴν δίστομον; Δυσὶ γὰρ θανάτοις δεινοῖς ἀνήλισκον αἱ γυναῖκες τοὺς πρὸς αὐτὰς εἰσιόντας, τοῦ θῦσαί τε καὶ πορνεῦσαι. Τοῦτον δὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐσκεύασεν ὁ τύραννος, ἵνα πάντες τὴν τοῦ θηρίου σφραγίδα βαστάζουσιν, ὅταν ἔλθῃ ἀπατῆσαι τὰ σύμπαντα ἐν σημείοις ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἰδίῳ, εἰς τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, καὶ εἴθ' οὕτως ἀγοράσαι τὰ βρώματα καὶ πᾶν εἶδος· καὶ δημάρχους δὲ ἴστησιν ἐπιτελεῖν τὸ πρόσταγμα. Προσέχετε, ἀδελφοί, ὑπερβολὴν τοῦ θηρίου, τεχνάσματα πονηρίας, ὅτι ἀπὸ γαστρὸς ἄρχεται· ἵνα ὅταν τις στενωθῆ βρωμάτων στερούμενος, ἀναγκασθῆ τὴν σφραγίδα τὴν ἐκείνου λαβεῖν αὐτός. Καὶ δίδωσι τὴν ἐκείνου σφραγίδα ὁ μιαρὸς, οὐχ ὡς ἔτυχεν, εἰς πᾶν μέλος τοῦ σώματος, ἵνα μὴ δυσχεραίνωσιν, ἀλλὰ δίδωσιν εἰς χεῖρα δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου, ὁμοίως καὶ ἐπὶ μέτωπον τὸν δυσσεβῆ χαρακτήρα, ἵνα ἐξουσίαν μὴ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος σφραγίσασθαι τῇ δεξιᾷ τὸ 183 σημεῖον Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, μήτε πάλιν ἐν μετώπῳ σημειώσασθαι παντελῶς τὸ φοβερὸν καὶ ἅγιον τοῦ Κυρίου ὄνομα, μήτε τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος τὸν ἔνδοξον καὶ φοβερόν. Γινώσκει γὰρ ὁ ἄθλιος ὅτι ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐὰν σφραγισθῆ, παραλύει αὐτοῦ πᾶσαν τὴν δύναμιν· χάριν γὰρ τούτου σφραγίζει τὴν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ σφραγίζουσα ἅπαντα τὰ μέλη ἡμῶν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡσπερ λυχνία, βαστάζει λύχνον φωτός, τὸ σημεῖον τοῦ Σωτῆρος, ἐν τῷ ὕψει. Λοιπὸν οὖν, ὧ ἀδελφοί μου, φρικτὸς ἀγὼν ἐν

ἅπασι τοῖς φιλοχρίστοις ἀνθρώποις, πιστοῖς οὖσι καὶ δυνατοῖς, ἵνα ἅπαξ μέχρι ὥρας τοῦ θανάτου μὴ ἐνδῶσι, μήτε στῆναι χαυνότητι, ὅταν χαράσῃ ὁ Δράκων τὴν σφραγίδα τὴν ἑαυτοῦ ἀντὶ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος. Παντὶ γὰρ τρόπῳ τεχνάζει, ἵνα παντελῶς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος, μήτε ὅλως ὀνομασθῆ ἔν τοις καιροῖς τοῦ Δράκοντος τὸ πανάγιον καὶ ἄχραντον ὄνομα. Φοβούμενος δὲ καὶ τρέμων ἐξ ἀγίας δυνάμεως ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος τοῦτο ποιεῖ ὁ ἀσθενής. Ἐὰν γὰρ τις μὴ σφραγίζηται τὴν σφραγίδα τὴν ἐκείνου, οὐ γίνεται αἰχμάλωτος τῶν ἐκείνου φαντασμάτων· οὐδ' αὖ πάλιν ὁ Κύριος ἀφίσταται ἐκ τοῦ τοιούτου, ἀλλὰ φωτίζει 184 καρδίαν καὶ ἐλκύει πρὸς ἑαυτόν. Δεῖ δὲ ἡμᾶς νοεῖν, ἀδελφοί, μετὰ πάσης ἀκριβείας τὰ τοῦ Ἐχθροῦ φαντάσματα, ἀλάστορος ὑπάρχοντος. Ἐν γαλήνῃ ὁ Κύριος ἔρχεται πᾶσιν ἡμῖν, ἀποκρούσασθαι δι' ἡμᾶς τοῦ θηρὸς τὰ τεχνάσματα. Τὴν ἀκλινῆ πίστιν Χριστοῦ εἰλικρινῶς βαστάζοντες, εὐρίπιστον ποιήσομεν τὴν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ. Λογισμὸν ἀμετάθετον καὶ εὐσεβῆ κτησώμεθα, καὶ ἀφίσταται ὁ ἀσθενής ἀφ' ἡμῶν, μὴ ἰσχύων τί ποιῆσαι.